

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Cpr/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415203775
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415203775.2

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou vo veci žalobkyne Z. Z. C., H. XX. X. XXXX, R. C. E., E. XXX/XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou PUCHALLA, SLÁVIK & partners, s. r. o., so sídlom Košice, Kmeťova 24, IČO: 36 860 930, proti žalovanému Detský domov Spišská Belá, so sídlom Spišská Belá, Továrenská 19/5, IČO: 170 813 43, zastúpenému JUDr. Martinom Bašistom, advokátom so sídlom Poprad, Štefánikova 8, o náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 21.9.2012 domáhala určenia neplatnosti výpovede danej jej žalovaným listom z 31.5.2012 z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, a to z dôvodu zníženia stavu zamestnancov v pozícii profesionálny rodič u žalovaného, a uloženia povinnosti zaplatiť jej náhradu mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku za obdobie od 21.6.2012 do skončenia pracovného pomeru.

2. Rozsudkom z 23.1.2015 č. k. 4Cpr 2/2012-138 Okresný súd Kežmarok určil, že výpoveď daná žalovaným žalobkyni listom z 31.5.2012 podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce je neplatná (výrok I.) a konanie o žalobnej žiadosti o náhradu mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku za obdobie od 21.6.2012 do skončenia pracovného pomeru vylúčil na samostatné konanie (výrok II.).

Výrok I. tohto rozsudku nadobudol právoplatnosť po podaní odvolania žalovaným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9.9.2015 č. k. 9CoPr 1/2015-165 dňa 5.10.2015. Výrok II. rozsudku, voči ktorému nebolo odvolanie podané, nadobudol právoplatnosť dňa 23.4.2015. Vylúčené konanie je následne vedené pod sp. zn. 4Cpr 6/2015.

3. Podaním doručeným súdu 2.11.2015 zástupca žalobkyne žalobnú žiadosť o zaplatenie náhrady mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru žalobkyne vyšpecifikoval tak, že požiadal, aby súd vychádzajúc z priemerného hrubého mesačného zárobku žalobkyne 860,73 eur žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu za 9 mesiacov vo výške celkom 7.746,57 eur (9 mesiacov x 860,73 eur) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 860,73 eur vždy od 11. dňa v mesiaci počnúc mesiacom september 2012 končiac mesiacom máj 2013. V podaní uviedol, že náhrada mzdy bola vyčíslená na základe dokladov, s ktorými v tom čase žalobkyňa disponovala.

4. Podaním doručeným súdu 14.10.2016 zástupca žalobkyne zobral žalobu v celom rozsahu spať. Späťvzatie odôvodnil tvrdeniami, že žalovaný žalobkyni v priebehu konania zaplatil náhradu mzdy za požadované obdobie 9 mesiacov vychádzajúc z výpočtu hrubého priemerného mesačného zárobku žalobkyne tak, ako ho žalobkyňa špecifikovala v podaní doručenom súdu 2.11.2015, avšak vo výške

zodpovedajúcej čistému priemernému mesačnému zárobku žalobkyne, nie hrubému. Uviedol, že žalobkyňa nárok na náhradu mzdy vychádzajúc z jej hrubého priemerného mesačného zárobku uplatnila správne v súlade s judikatúrou súdov Slovenskej republiky. Žalovaný až následne zdokladoval, že z požadovaného hrubého zárobku odviezol za žalobkyňu odvody a dane.

5. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

6. V prejednávanej veci žalobkyňa zobrala žalobu o zaplatenie náhrady mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru výpoveďou u žalovaného v celom rozsahu späť skôr, než sa vo veci začalo pojednávanie. Súd preto rešpektoval tento jej dispozitívny úkon so žalobou a konanie v súlade s citovanou právnou úpravou celkom zastavil.

7. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov v prípade jeho zastavenia v zmysle citovanej právnej úprave je teda rozhodujúce zavinenie na zastavení konania.

V prejednávanej veci medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný v priebehu konania zaplatil žalobkyni náhradu mzdy za 9 mesiacov vychádzajúc z výšky jej čistého priemerného mesačného zárobku 640,06 eur, a to vo výške celkom 5.760,59 eur, ako aj úroky z omeškania vo výške celkom 1.570,33 eur. Z listinných dôkazov v spise vyplýva, že dňa 3.2.2016 žalovaný žalobkyni titulom náhrady mzdy poukázal sumu 3.691,27 eur, dňa 4.3.2016 titulom náhrady mzdy ďalšiu sumu 1.799,32 eur, a dňa 4.3.2016 titulom úrokov z omeškania k 3.2.2016 a k 4.3.2016 aj sumu 1.570,33 eur. Strany neučinili tiež sporným, že žalovaný zaplatil za žalobkyňu na odvodoch 1.055,06 eur a na dani 1.508,99 eur. Vychádzajúc z týchto plnení žalovaného žalovaný na náhrade mzdy a odvodoch a daniach za žalobkyňu tak zaplatil celkom 8.324,64 eur.

Za danej situácie súd prijal záver, že žalovaný po podaní žaloby zaplatil, čoho sa žalobkyňa žalobou domáhala. Preto žalobkyni prislúcha voči žalovanému náhrada trov konania v plnom rozsahu trov. O výške tejto náhrady v súlade s citovanou právnou úpravou rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia vyšší súdny úradník súdu samostatným uznesením.

Súd v konaní nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce aplikáciu výnimočného ust. § 257 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie a to písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).